

ההתקפה. במידה שהמדובר בלילה, כשקרבה-האש מתחיל בטנר-
חיים קצרים ביותר, הרי שהכמות הנישאת כיום על-ידי החייל
עונה על הצרכים; אך לא מן הנמנע שיהא צורך להגדיל את
מנת-התחמושת הנישאת בתובלת-הדרג-הלוחם. אלא שהגדלה
כזאת תהיה קטנה ביותר מבחינת הנפח והמשקל ועל כן לא
יהא בה כדי לשנות את הרכב תובלת-הדרג-הלוחם.

אשר לבחינה המשקית הרי אין-כל-ספק שצריכה מוגברת של
תחמושת תגרום הן להוצאה כספית מוגדלת והן להוצאות
מוקדמות באחזקת מלאי-כוננות למלחמה ובמלחמה-גופא.

מפקדים שחיילי יחידתם אינם מגיעים לרמת-קליעה מניחה את
הדעת, אל-נא ימצאו במאמר זה חיזוק רעיוני לביטול חשיבותה
של הקליעה המדויקת. המשמעות של "אש השטח", כפי שהיא
מוצגת במאמר הריחי: יותר פגיעות בזמן נתון ובמטרה מסוימת
— ולא "יותר אש על חשבון פגיעות".

השאלה היא: האם המחיר הנדרש הוא יקר מדי, נוכח הסיי-
כויים הברורים להגביר את כושר-הקרב של חיל-הרגלים
ונוכח סיכוייו להשמיד באש יותר חיילי אויב? ואתה שאלה
בדרך אחרת — לזו ניתן לקבוע "מקדם" כספי, לפיו ימדד המ-
חיר הדרוש להשגמת חייל אויב בכל סוגי התחמושת — האם
בהשוואה לתחמושת אחרת תיחשב תחמושת-הרובה ליקרה או
לא? פותר אני את עצמי מלנסות ולהוכיח את הדבר, מאחר
והתוצאה היא ברורה.

*

לאחר העלאת גורמי ה"בעד" וה"נגד" בסוגיה הנדונה, אנסה
לתאר בצורה שלמה ותמציתית את סוגי-הרובה הרצוי, וכיצד
תחומש ותופעל כיתת-הרובאים.

הנשק. — עלינו לחתור לקראת שימוש בכלי-נשק אחיד
בכיתת-הרובאים, בעל התכונות הבאות:

- אפשרות טכנית לירות בו הן בצרורות והן באש-בודדת;
- אפשרות לירות בו רימונים נ"ט ונפיצים ללא התקן
מיוחד;

- אפשרות להתקין בו כונת טלסקופית לצלפים;
- דורגל קל, שיאפשר להפעילו כתחליף למקלע.
- אורכו הכולל אסור שיעלה על 90 ס"מ ורצוי שתהיה
בו אפשרות לקפל או להבליע את הקת כדי שיתאים
לתפקידי תת-המקלע;
- משקלו הכולל אסור שיעלה על 4 ק"ג בקירוב;
- תחמושתו צריכה להיות קלה יותר, על חשבון הטנח;
- מחסניתו חייבת להיות גדולה ככל האפשר כדי להכיל
30 כדור לפחות;

● קצב-אש צריך להיות כ-500 כדור לדקה.
מתן האש. — כדי לא להביא לבזבוז תחמושת יהיה צורך
לקבוע במדויק מתי יורים באש-בודדת. בכל מקרה יהיה צורך
לקבוע תרגולת, כדי לנדא שהחייל יגיע ליעד עם מחסנית
מלאה, ככל האפשר.

מבנה הכיתה ותפעולה. — הכיתה תהיה בנויה במתכונתה
הנוכחית ומחולקת לחוליות בעלות חימוש זהה. בהתקלות
הכיתה באויב תיהפך החוליה הנתקלת ראשונה לחולית רתק,
בעת שיתר החוליות תהלומנה באויב. במסגרת המחלקה תהיה
השאיפה להשאיר את כיתת החוד ככותרתק, לצרף אליה
את כיתת-הנשק ולהסתער עם הכיתות הנותרות. במקרים
בהם יידרש כוח-מסתער גדול יותר, ניתן יהיה לבנות את
הרתק על כיתת-הנשק וחוליה רובאית אחת בלבד.

לסיכום

יהיו בחדאי כאלה הגורסים שניתן לצמצם את הרכבה של
כיתת-הרובאים עם הגברת עצמת-האש על-ידי המעבר לרובה-
הסער-האוטומטי. בעיני תהיה גישה זו מוטעית, מאחר והמעבר
לרובה-הסער — מגמתו להגביר את העצמה-הקרבית של חיל-
הרגלים; וכל צמצום במספר החיילים שבדרג הלוחם יגדיל
את אחוזי חיילי הדרג המשרת: כלומר, הגדלת "הזנב" על-
חשבון "השנים".

הזרים

פיקוד מהאלפים עד אררט

"פיקוד המשתרע ממיצרי-ראויה, שבהרי-האלפים בצפון-איטליה, ועד
להר אררט" — כך הוגדר מרחב-פיקודו החדש, של אדמירל ג. ראסל
האמריקני, שכינויו הרשמי בנאט"ו הוא "פיקוד כוחות-הברית, דרום-
אירופה". בטאון אמריקני, המשמש את שלוש הזרועות של הכוחות-
המזוינים, מציין כי פיקוד זה "תחום-ההגנה שלו משתרע לאורך
2800 ק"מ, על פני גבולות-הצפון של יון ותורכיה ועד לאררט".
מצבו הגיאוגרפי מונע בעד אפשרות לקיים קרהגנה רצוף —
ומשייך אותו לסוג מרחבי הפיקוד שהגדרתם היא: "קשה להגנה".
הפיקוד כולל שורת הצאיאיים ארוכים, מזה — ולשונות-ים החודרות
עמוק ליבשה. מזה, שליטה על הים-התיכון — היא השיקול המרכזי

באסטרטגיה של פיקוד זה ובתכנונו. "ארבעה פרודורים-מעבר אס-
טרטגיים לפולש הוצים מרחב זה: אחד ימי-יבשתי — מיצרי בוס-
פורוס-הדרדנלים, והגישות אליהם בתרקה התורכית; ושלושה יבש-
תיים — הראשון: מאוסטרית, דרך האלפים האיטלקיים; השני:
מיצרי-גוריציה, המוליך אל מישור-פריונלי ועמק הנהר פו; השלישי:
דרך בקעת הווארדר ופער-מונסטיר, בהרי צפון-יוון. רק השליטה
על הים עשויה למנוע תוקפן מלכבוש, חלק-חלק ובנפרד, את אזוריו
של מרחב-דרום חיוני זה". "חוט-השדרה לשליטה זו הוא הצי-
הששי של ארה"ב — שעיקרו הוא כוח-משימה של נושאות-מטוסים
מהירות, בעל עצמה-גרעינית גוברת-ההולכת, המונה כרגיל כ-50 ספי-
נות, 20 אלף איש ולמעלה מ-150 מטוס". לצדו — "חיל-האוויר
הטקטי החמישי של הברית" (שמפקדתו בויצ'נצה, בצפון איטליה)
ו"חיל-האוויר הטקטי הששי" (שמפקדתו איזמיר, שבמערב-תורכיה).

לתפעול הטכני. אין קושי מיוחד להציב טנק בעמדת-המתנה ולתת לו פקודת-אש — עלימנת ש"יעלה" על מטרה ויפתח באש-לתכלית לשיתוק מטרות; וקל להגדיר את הזמן הדרוש לצות-טנק מאומן בשביל לבצע משימה זאת. לעומת-זה — קשה לבנות תרגיל גדודי — בין לחיל-רגלים "רגיל", ובין לחיל-רגלים משוריץ, ואפילו לטנקים — ולהגדיר בו, בדרך זו של קביעת "מכסת"-הביצוע-בזמן, ומידת ביצועה, אם השיג הגדוד רמת-כשירות זו ואם לאו; כאן אין מנוס מלהעזר גם בהתרשמות הכללית מפעולת הגדוד.

לסיכום. בשנה הקרובה נעבד מסגרות מפורטות-יותר למבחני כשירות ליחידות בחילות השונים; ובדרך זאת נשיג שני השגים, הדרושים לפעילות-ההדרכה:

א. נעמוד על כשירות היחיד; ב. בהסתמך על כשירותה זו — נוכל לנצל באופן טוב יותר את הזמן והאמצעים העומדים לרשותנו באימונים.

נעמוד בפני עוד שאלה: על יסוד מה נקבע ההשג הנדרש ליחידה?

השג זה נקבע על יסוד הדרישה לרמת-יכולת מסוימת, הניצ-בת בפני יחידה בתכנון המבצעי.

פלוגת הנדסה, למשל, המסייעת לכוח שהוטלה עליו משימה הגנתית, צריכה להיות מסוגלת, בפרק-זמן מסויים, להגניי שדה מוקשים ב"רוחב" נתון; לסייע להתחפרות עדי-כדי השגת שלב מסוים בה; וכדומה. דרישות אלה נציב, איפוא, בפני יחידת ההנדסה העומדת בפני מבחן-כשירות — ויהיה עליה, בפרק-זמן נתון, לבצע פעולות אלו.

על-יסוד התוצאות שהושגו נדע לא רק את כשירותה של היחידה, אלא אף נוכל להתחקות אחר נקודות-התורפה שבה — ולהן נקדיש אזי את מירב תשומת-הלב והזמן באימונים.

הגדרה זו, של השגים מוחשיים — היא החייבת להיות המודד העיקרי להשגיננו. המפקדים עצמם — צריך שייבחנו לא רק על-פי יכולתם לארגן את האימונים, אלא, בראש-וראשונה, על-פי ההשגים שהושגו באימונים אלה.

מבחני הכשירות הכוללים יעובדו על-ידי החילות; אולם מפקדים ומדריכים — חובה עליהם, בכל סיום של שלב אימונים, לבחון השגיהם במבחנים פנימיים, שיערכו ביחידתם.

ולבסוף, יודעים אנו מהנסיון: כמעט תמיד כשחיל-מילואים יודע מה דורשים ממנו — מתאמץ הוא להשיגו, ואף משיג — ובפחות זמן.

הטלת פצצה

"מעל הכתף"

בארה"ב פותחה שיטה לתקיפת מטרות, שתכ-ליתה להטיל פצצה, פצצה-גרעינית, מתוך מטוסים מנמיכי-טוס — מבלי שהתפוצצותה תסכן את המטוס התוקף. כינויה של השיטה, ה-מתוארת על שלביה השונים בצירור: "הטלה מעל הכתף".

מטוס "תאנדרסטרין" F-84 מתקרב אל המטרה בטיסה-נמוכה מפתיעה, פותח בנסיקת-פתע ו-משחרר את הפצצה בהיכנסו לתרגיל לולאה. שעה שהפצצה מתפוצצת באיזור המטרה, הס-פיק מטוס-קרבה-הפצצה להתרחק ממנו קילור-מטרים אחדים.

יצוין כי שיטה זו מצריכה מכשירים מיוחדים, הנאי מזג-אוויר מתאימים וטייס בעל כושר מעולה.

